

Φωστής

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ “ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2022

119

100 χρόνια από την Μικρασιατική Καταστροφή

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β' Χρόνος ΙΣΤ'
(Περίοδος Α': 1994-8)

Τεύχος **119** (165)
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2022

Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια
της Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα
Δ/ση e-mail:
grammateia@apostolospavlos.gr
ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

Περιεχόμενα

- 3 2022: Προσμονή ελπίδας
- 4 Στη μητρική στοργή (ποίημα)
- 5 «Μαθητεύοντας» κοντά στους αγίους
- 6 Οι μητέρες των Τριών Ιεραρχών
πρότυπα ζωής
- 8 Χρονολόγιο στρατιωτικών
επιχειρήσεων Μικρασιατικής
εκστρατείας
- 10 Μικρασιάτικα έθιμα Πρωτοχρονιάς
& Φώτων
- 11 “YES TO SCHOOLS”.
Ναυτιλία & προοπτικές καριέρας
- 12 Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας
- 15 Περιβαλλοντική Εκπ/ση:
Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα 2021-22.
Θεραπευτικά φυτά
- 16 Αιολική γη (Βιβλιοπαρουσίαση)
- 18 Φιλολογική Γωνιά:
Μεγάλα διλήμματα στη ζωή
- 20 Δελτίο ειδήσεων για Εφήβους
- 22 Ανθρώπινοι χαρακτήρες:
Η αναβλητική
- 23 Οι «Σπίθες» του «Πυρσού»

Εικόνα εξωφύλλου:

1. Χιονισμένος ο Σχολικός Βοτανικός μας
Κήπος τη νύχτα, Ιανουάριος 2022
2. Ένθεση: Χάρτης της «Ελλάδας των δύο
ηπείρων & των πέντε θαλασσών»

Αγαπητοί μας αναγνώστες, τα φετινά τεύχη του Πυρσού 2022 δεν θα μπορούσαν παρά να έχουν και αφιερώματα στη μεγάλη τραγική Επέτειο 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή... Τα εξώφυλλα θα φιλοξενήσουν εικόνες εποχής αλλά και φωτογραφίες από τις επισκέψεις των Εκπ/ρίων μας στα πατρογονικά μικρασιατικά χώματα, το "Μαθητεύοντας" θα παρουσιάσει αγίους τοπικούς, το Χρονολόγιο την πορεία των γεγονότων κλπ. Νύξεις α-λήθειας (α+λήθη), γιατί η μνήμη είναι ιερό χρέος και ζωή!

2022: Προσμονή ελπίδας

Φίλε και Φίλη,

Μπήκε ο Γενάρης του νέου έτους με ελπίδα. Ελπίδα από την πρόσφατη μετάλλαξη Όμικρον του κορωνοϊού! Ελπίδα από το όνομα μιας ολιγοήμερης κακοκαιρίας! Ελπίδα από την παραλαβή των υπερσύγχρονων ιπτάμενων μηχανών Ραφάλ! Και, ερμηνεύοντας αισιόδοξα τα γεγονότα, σημειώνουμε: Ελπίδα, έστω, από λιγότερους ίσως επιδημικούς θανάτους αλλά και επιπλοκές, παρά την αύξηση της μεταδοτικότητας. Ελπίδα από την ωφέλεια του χιονιού, που μας λείπει στην άνυδρη εποχή μας, παρά τους κινδύνους που εγκυμονούν πάντοτε τα έκτακτα καιρικά φαινόμενα. Ελπίδα από την προμήθεια μαχητικών αεροσκαφών (πολεμικών εργαλείων), που για μας τουλάχιστον αποτελούν μόνο αμυντικά όπλα, καθιστώντας τη χώρα μας υπολογίσιμη αμυντική δύναμη έναντι της γείτονος.

Πράγματι, «ουδέν κακόν αμιγές καλού». Όστε η ελπίδα γεννιέται/βλαστάνει εκεί που ριζώνει η πίστη! Απ' ό,τι λοιπόν αληθινά εμπιστεύεσαι, από εκεί προσδοκάς κάθε λογής ελπίδα. Άλλος εμπιστεύεται

τον πλούτο, παρά την αδελότητα και το ευμετάθετό του, άλλος την υγεία και ευρωστία του σώματος, παρά τη φθαρτότητα της φύσης μας, όπως η επικαιρότητα κατ' εξακολούθηση αποδεικνύει. Άλλος εμπιστεύεται των όπλων τη δύναμη κι ως αφήνουν συντρίμμια πίσω τους σ' όλους τους εμπλεκόμενους, όταν χρειαστεί να ενεργοποιηθούν. Άλλος τη γνώση, παρά τα στενά όριά της και την εφήμερη αξία της. Άλλος την εξουσία, παρά την αλλοτριωτική και

φθοροποιό δύναμή της. Αλοίμονο! Προσμονή ελπίδας στηριγμένης σε σαθρές, ρευστές και άδηλες δυνάμεις, με μια λέξη πεπερασμένες.

Παρά όλα αυτά, δεν πτοούμαστε. Προσμένουμε –και καλά πράττουμε–, στον βαθμό που η καλή διαχείριση όλων αυτών φέρνει κάποια ελπίδα. Ας μην εγκλωβιζόμαστε όμως σε κάθε είδους μισερή και ατελή ελπίδα. Ας αναζητούμε τη βεβαία ελπίδα. Ποια είναι αυτή; Αυτή που οι πολλοί παρα-

θεωρούν και χλευάζουν τάχα ως ανυπόστατη και ουτοπική, αφού δεν την βλέπουν ενεργή γύρω τους. Ξεχνούν ότι «ελπίς βλεπομένη ουκ έστιν ελπίς»

«ή δέ έλπίς ου καταισχύνει, ότι ή αγάπη του Θεού εκκέχεται έν ταίς καρδίαις ήμών διά Πνεύματος Αγίου του δοθέντος ήμίν» (Ρωμ. 5, 5)

(Ερμηνεία: Η ελπίδα δεν ντροπιάζει και δεν απογοητεύει αυτόν που την έχει, διότι η αγάπη του Θεού έχει πλούσια χυθεί & πλημμυρίσει τις καρδιές μας με το Άγιο Πνεύμα, που μας δόθηκε ως απαρχή των ύψιστων δωρεών, που ελπίζουμε με βεβαιότητα ότι θα λάβουμε από τον Θεό.)

(Ρωμ. 8, 24). Μας την προτείνει όμως ανεπιφύλακτα ο Απ. Παύλος, παρά τους κόπους και την κοροϊδία που θα υφίσταται πάντα όποιος την αποδέχεται. Ημείς, λέει, «ηλπίκαμεν επί Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν» (Α΄ Τιμ. 4, 10). Και επισφραγίζει: «Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν» (Ρωμ. 8, 24).

Κάθε νέο έτος –σωτήριο έτος– επικαιροποιείται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας ἡ ἐπὶ γῆς φανέρωση τοῦ Κυρίου. Ἐρχεται νὰ μοιράσει στοὺς ἐπὶ γῆς εἰρήνην καὶ ἐλπίδα. Σαν νὰ ξεχνᾷ ὅτι τὸν κόσμον τὸν σαγηνεύουν, τὸν κερδίζουν ἐκεῖνες οἱ ἄλλες, οἱ ορατές, οἱ χειροπιαστές, ὅπως τὶς νομίζουν, ἐλπίδες. Πνευματικές, ἄυλες ἐλπίδες δὲν προσδοκοῦν. Δὲν τὶς συζητοῦν καν. Λησμονοῦν ὅτι κι ἐκεῖνες, οἱ ἀπτές, οἱ υλικές ἀξίες που μνημονεύσαμε παραπάνω φτερώνουν, στεριώνουν κι ἀποδίδουν ὅταν βαπτίζονται στὴ δική Του ἀκένωτη καὶ ἀδυτη ἐλπίδα. Εἶναι ἡ μόνη ἄλλωστε, κατὰ τὸν Παῦλο, που δὲν καταισχύνει (Ρωμ. 5, 5). Στὴ δική Του ἐλπίδα στηρίχτηκαν, φίλοι μου, οἱ Ἕλληνες σὲ ὅλους τοὺς

αγώνες τοὺς. Τὸ 1821 καὶ οἱ πρωταγωνιστές του, που τιμήσαμε πέρσι στὰ διακόσια χρόνια, αὐτὸ τὸ ξεκάθαρο μήνυμα μας ἔδωσαν. Τὸ 1922, που φέτος μνημονεύουμε τὰ 100 χρόνια του, ἐπίσης. Στὴν πρώτη περίπτωση, τοὺς επαναστατημένους Ἕλληνες αὐτὴ ἡ ἐλπίδα τοὺς ψύχωσε. Στὴ δεύτερη ἡ ἴδια ἐλπίδα στέριωσε τὸ ἠθικὸ τοὺς καὶ δυνάμωσε τὴ θέλησή τους νὰ μὴ λυγίσουν μέσα ἀπὸ τὶς φλόγες καὶ τὰ ἀπομεινάρια τῆς καταστροφῆς. Ἄντεξαν, ὅπως θὰ δούμε αὐτὴ τὴ χρονιά μέσα ἀπὸ τὶς γραμμές τοῦ περιοδικοῦ μας, ὄχι ἀπλᾶ γιὰ νὰ ἐπιβιώσουν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναγεννήσουν τὴν ἐλπίδα τους, κουβαλώντας μαζὶ με τὶς ἀποσκευές τοὺς μνήμες, κειμήλια, εἰκόνες καὶ ὅ,τι ἄλλο θέρει τὴν πίστη τους στὸν μόνο ζωντανὸ Θεό. Στὴρίζοντας σ' Ἐκεῖνον τὴν ἐλπίδα τους, ἦταν –παραφράζοντας τὸν λόγο τοῦ Πέτρου (Πέτρ. 3, 15)– ἐτοιμοὶ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι αὐτοῖς λόγον περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδος.

Καὶ στὰ δικά μας!...

**Τι σέβομαι στα ολάσπρα σου μαλλιά
οὔτε προφταίνω νὰ μετρήσω.**

**Νύχτες που δὲν ξημέρωναν
κι ἐλπίδες που χαθήκανε
χωρὶς νὰ 'ρθοῦνε πίσω...**

Τὴν ἱστορία μου διαβάζω στ' ἄσπρα σου μαλλιά.

Τὰ λάθη μου, που φορτωνόσουν αὐτὸν ὦμο.

**Τ' ἀγκάθια, που συμμάζευες στὴν τρυφερή σου τὴν ποδιά,
νὰ μὴ ματώνουν τὴ φτερούγα μου
στὸν δρόμο.**

**Τώρα, μες στὴ ζωὴ σου τὴν ἀνήφορη
ἀπὸ τὴν ἄλλη στέκω ἐγώ,
ἡ στράτα ἡ τρυφερή σου.
Ἀπὸ τὸ πλάι σου ποτὲ δὲ θὰ χαθῶ,
Ἀρχάγγελος καὶ προκοπὴ σου.**

Χρυσούλα Χατζηγιαννίου

Γιορτὴ τῆς Οἰκογένειας (2 Φεβρ.)

Στὴ μητρικὴ στοργή

ΑΓ. ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΑΜΨΑΚΟΥ

Ο Άγιος Παρθένιος γεννήθηκε το 318 στη Μελιτούπολη (κωμόπολη της Βιθυνίας Μ. Ασίας). Ο πατέρας του ήταν διάκονος της εκκλησίας. Ο Άγιος ασκούνταν από μικρός στην

αρετή και την ευσέβεια.

Δεν μπόρεσε να μορφωθεί σε ικανοποιητικό βαθμό, ωστόσο, μιμούμενος τους Αποστόλους έγινε ένας ικανός ψαράς. Τα ψάρια που έπιανε, τα έδινε σε φτωχούς συνανθρώπους του ή τα πουλούσε και τους έδινε τα αντίστοιχα χρήματα. Χαρακτηριστική είναι η απάντηση που έδινε όταν τον ευχαριστούσαν για την

ελεημοσύνη του: «Γιατί με ευχαριστείτε; Δεν έχω καμία τέτοια αξίωση. Μήπως είμαστε ξένοι; Εμείς είμαστε αδελφοί. Τι δε απλούστερο και φυσικότερο από το να βοηθά αδελφός τους αδελφούς;». Συχνά επισκεπτόταν θλιμμένους και αρρώστους και τους παρηγορούσε. Πολλά ήταν τα έργα της φιλανθρωπίας του. Ο επίσκοπος Μελιτουπόλεως Φίλιππος ή Φιλητός τον χειροτόνησε πρεσβύτερο, παρά τις αρχικές αντιρρήσεις του Αγίου, ο οποίος πίστευε πως ήταν ανάξιος για την ιεροσύνη. Επίσκοπος Λαμψάκου (στον Ελλήσποντο) φαίνεται πως χειροτονήθηκε από τον Επίσκοπο Κυζίκου Ασχόλιο ή Αχιλλίο. Στη Λάμψακο οι περισσότεροι κάτοικοι ήταν ειδωλολάτρες, όμως ο Άγιος έφερε πολλούς στην Ορθόδοξη πίστη. Μάλιστα, με χορηγίες του Αυτοκράτορα, έχτισε μεγαλοπρεπή ναό του Παντοκράτορα, στον οποίο και τάφηκε μετά από την ειρηνική κοίμησή του. Η αρετή του ήταν τόσο, ώστε έλαβε από τον Θεό το χάρισμα της θαυματουργίας. Θεράπευε δαιμονισμένους και αρρώστους πάσης φύσεως, ιδιαίτερα καρκινοπαθείς, και γι' αυτό θεωρείται προστάτης τους. Τμήματα των λειψάνων του φυλάσσονται στις Μονές Μεγάλου Σπηλαίου

Καλαβρύτων, Ροβελίστας Άρτας και Κύκκου Κύπρου. Η μνήμη του τιμάται στις 7 Φεβρουαρίου εκάστου έτους, ημέρα της κοίμησής του. Ας έχουμε τις πρεσβείες του!

ΟΣΙΑ ΔΟΜΝΙΚΗ

Η Οσία καταγόταν από την Καρθαγένη της Αφρικής, ασκήτευσε όμως στην Κωνσταντινούπολη. Σε νεαρή ηλικία, καθοδηγούμενη από το άγιο Πνεύμα έφυγε από το σπίτι της και πήγε στην Αλεξάνδρεια. Εκεί έφτασε σε έναν πύργο, στον οποίο ζούσαν τέσσερις νεαρές γυναίκες αφοσιωμένες στα είδωλα.

Η Δομνίκη έμεινε μαζί τους προσποιούμενη πως ήταν ειδωλολάτρη και με τον καιρό κατάφερε να τις μεταστρέψει στην αληθινή πίστη. Τότε όλες μαζί εγκατέλειψαν τον πύργο και πήγαν στη Βασιλεύουσα. Εκεί τις υποδέχτηκε ο Πατριάρχης Νεκτάριος. Μετά από λίγο καιρό, ο ίδιος κατήχησε τις τέσσερις κοπέλες και τις βάπτισε. Αργότερα, οι κοπέλες μαζί με την Δομνίκη εγκαταστάθηκαν σε μονή

της Πόλης. Η αγία Δομνίκη αξιώθηκε τους χαρίσματος να θεραπεύει αρρώστους και ανθρώπους δαιμονισμένους. Η φήμη της δεν άργησε να φτάσει στα αυτιά του αυτοκράτορα Μ. Θεοδοσίου, ο οποίος την επισκέφτηκε στη μονή, όπως έκανε και πλήθος κόσμου. Η Αγία με τη συνοδεία της είχαν πλέον χάσει την ησυχία. Έτσι, η Δομνίκη, μετά από όραμα που είδε, οδηγήθηκε σε μία περιοχή ερημική, όπου με τη βοήθεια του Πατριάρχη έχισε μοναστήρι με ναό αφιερωμένο στον προφήτη Ζαχαρία. Εκεί ασκήτευσε και πέθανε ειρηνικά. Η μνήμη της γιορτάζεται στις 8 Ιανουαρίου.

Χρ. Γεραρής & Αθ. Δημητριάδη, Β' Λυκ.

Οι μητέρες των τριών Ιεραρχών πρότυπα ζωής

Στις 30 Ιανουαρίου τιμούμε τρεις αγίους, τρεις Ιεράρχες, τρεις προστάτες του μορφωμένου κόσμου, τρία άγια παιδιά, που κυοφορούνται, γαλουχούνται, παιδαγωγούνται στην αγκαλιά τριών αγίων γυναικών: της Εμμέλειας, της Νόννας, της Αν-

θούσας. Αυτές τις άγιες μητέρες ας προσπαθήσουμε να γνωρίσουμε και να καθρεφτίσουμε τη ζωή μας στη δική τους. Από πού θα αντλήσουμε στοιχεία γι' αυτές; Μα, από τα ίδια τα παιδιά τους, που μιλούν γι' αυτές συχνά στα συγγράμματά τους.

Νόννα, η μητέρα του Αγ. Γρηγορίου του Θεολόγου. Από την Αριανζό της Καππαδοκίας, κι αυτή εύπορη, όμορφη και στολισμένη με ιδιαίτερη ψυχική ομορφιά. Παντρεύεται σπουδαίο νομικό, τον Γρηγόριο, αλλά πλανεμένο στην αίρεση των Υψισταρίων. «Η μητέρα μου», λέει ο γιος Γρηγόριος, «σε ζητήματα πίστεως και θεολογίας αναδεικνυόταν καθημερινά δάσκαλος του συζύγου της». Καταφέρνει με τις γνώσεις της, την αγάπη της, την προσευχή της, τον φωτισμό του Θεού και φέρνει στον σωστό δρόμο τον αγαπημένο της και, μάλιστα, τον φτάνει μέχρι επίσκοπο Ναζιανζού. Το αγαπημένο και χαρούμενο αυτό ζευγάρι είναι άτεκνο. Λιώνει για πολλά χρόνια στη νηστεία, την προσευχή και τα δάκρυα η Νόννα. Της χαρίζονται, αντάλλαγμα των κόπων της και των προσευχών της, σε αρκετά προχωρημένη ηλικία, τρία ευλογημένα παιδιά, που θα τα αναδείξει άγια: ο Γρηγόριος Θεολόγος, η Γοργονία, ο Καισάριος. Μάνα της προσευχής είναι η Νόννα. Ο ναός είναι το δεύτερο σπίτι της. Εκεί συχνάζει.

Ο Καισάριος, διακεκριμένος αυτοκρατορικός γιατρός, στα 37 του φεύγει απ' τη ζωή. Ένα χρόνο μετά η Γοργονία, μητέρα 5 παιδιών, κι αυτή πεθαίνει. Ένα εξάμηνο μετά φεύγει απ' τη ζωή κι ο Αλύπιος, άνδρας της Γοργονίας και πατέρας των 5 ορφανών. Αναλαμβάνει ηρωικά την προστασία και το μεγάλωμα των εγγονών της, παρά τη μεγάλη της ηλικία. Ο μόνος που της απομένει στο βαθύ της γήρας είναι ο πρωτότοκος και αφιερωμένος στον Θεό γιος της. Θαυμάζει τη μητέρα του ο Γρηγόριος και γράφει: «Ήταν υπόδειγμα αρετής, στολίδι των γυναικών, πολύ καρτερική και ανδρεία γυναίκα. Το πιο αξιοθαύμαστο είναι ότι ποτέ δε λύγισε από τον σωματικό

και ψυχικό πόνο. Ποτέ δεν άφησε να βγει κραυγή γοερή από το στόμα της. Μόνο ευχαριστία...». Και συνεχίζει: «Άλλη φημίζεται για κόπους της μέσα στο σπίτι, άλλη για ομορφιά και φρονιμάδα της, άλλη για έργα ευσεβείας ή για ασθένειες στο σώμα, ή για δάκρυα, για προσευχές, για περίθαλψη πτωχών. Η Νόννα καλοτυγχίζεται για όλα». Ξέρετε πώς τελείωσε την επίγεια ζωή της η Νόννα; Θα αφήσουμε και πάλι τον γιο της να μας το περιγράψει: «Αστραφτερός, ολοφώτεινος άγγελος σε πήρε... από τον ναό που προσευχόσουν και σε έβαλε στον μεγάλο, τον επουράνιο Ναό.» Όλα τα μέλη της οικογένειας, πέντε τον αριθμό, άγιοι. Γονείς και παιδιά! Την τιμούμε στις 5 Αυγούστου.

Εμμέλεια, η μητέρα του Μ. Βασιλείου. Από την Καισάρεια, πλούσια και ευκατάστατη, με σπουδαία κοινωνική θέση και μόρφωση. Μεγαλύτερο πλούτο έχει σε αρετές και πίστη στον Θεό. Κόρη μάρτυρος. Αυτό τα λέει όλα για την ανατροφή της. «Βλαστός αγιωτάτης ρίζας», μας λέει ο γιος της Βασίλειος. Θα μπορούσαμε, όμως, να την ονομάσουμε και μάνα του πόνου. Αφετηρία του πόνου της είναι ο θάνατος των γονιών της. Και σα να μην φτάνει αυτό, πονηροί άρχοντες μοιράζονται την περιουσία του μάρτυρα πατέρα της. Σαν έρχεται ο καιρός να κάνει δική της οικογένεια, διαλέγει για σύζυγο νέο με πίστη στον Θεό κι όχι με πλούτη και δόξα. Κι ο Θεός της στέλνει σύζυγο πλούσιο σε υλικά και πνευματικά αγαθά. Γίνεται ευλογημένο, πολύτεκνο και καλλίτεκνο ζευγάρι. Ένα από τα δέκα παιδιά της πεθαίνει πολύ μικρό. Κι ο σταυρός της σιγά-σιγά βαραίνει, όταν χάνει τον αγαπημένο της σύζυγο. Αρραβωνιάζει στη συνέχεια την κόρη της Μακρίνα και ο γαμπρός πεθαίνει. Μα,

πριν κλείσει η μια πληγή, ανοίγει άλλη. Πνίγεται στο ποτάμι ο γιος της Ναυκράτιος, 27 ετών. Ο Βασίλειος είναι φιλάσθενος και όλα τα χρόνια φροντίζει για τη σωματική του υγεία. Σφραγίζει, όμως, τα βλέφαρά της και σταματά τα δάκρυα. Εκείνο που την ενδιαφέρει είναι η αθάνατη ψυχή της και η ψυχή των παιδιών της. Αναδεικνύει επτά αγίους στην οικογένειά της: Πέντε παιδιά της, τον άνδρα της και τον εαυτό της. Πεθαίνει ως μοναχή, με υπακοή στην κόρη της, ηγουμένη Μακρίνα. Η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της στις 30 Μαΐου.

προφητικά: «Σε ικετεύω, μη με παραδώσεις σε δεύτερη χηρεία. Κάμε υπομονή, παιδί μου, κι όταν με παραδώσεις στη γη, πήγαινε όπου θέλεις. Πράγματι, λίγη υπομονή χρειάστηκε να κάνει ο Χρυσόστομος, γιατί σε μικρό διάστημα η Ανθούσα θα φύγει για την αιώνια κατοικία της. Είναι μόνο

43 χρόνων και ο Χρυσόστομος 23. Γιορτάζουμε τη μνήμη της στις 28 Ιανουαρίου.

Ανθούσα, η μητέρα του Αγ. Ιωάννου του Χρυσόστομου.

Περιβλεπτη στην κοινωνία της Αντιόχειας της Συρίας, ευγενικής καταγωγής, μορφωμένη, ωραιότατη, στολισμένη κι αυτή με πολλές αρετές. Τη θαυμάζουν χριστιανοί και ειδωλολάτρες. Ανώτερος αξιωματικός της Συρίας ο Σεκούνδος, τη διαλέγει για σύζυγό του. Ευλογημένο ζευγάρι! Φέρνουν στον κόσμο τον πρώτο καρπό της αγάπης τους, τον Ιωάννη. Και εδώ χωρίζουν οι δρόμοι τους. Ο Σεκούνδος φεύγει με ξαφνικό θάνατο. Η Ανθούσα είναι μόνο 20 χρονών. Πόσος πόνος αλήθεια! Πιέζεται να δεχτεί δεύτερο γάμο. Εκείνη αρνείται και αφοσιώνεται στο παιδί της. Ο Χρυσόστομος θα πει: «Σπουδαία ήταν η αφοσίωση της μητέρας μου στον γιο της. Γινόταν για μένα προστατευτική φτερούγα». Φροντίζει να δώσει στην καρδιά του παιδιού της Θεό και πολύπλευρες γνώσεις. Στα 18, του προτείνεται από τον δάσκαλό του πανεπιστημιακή καριέρα. Καμαρώνει η μάνα την πρόοδό του και αυξάνει τις προσευχές, μη γίνει η κοσμική δόξα εμπόδιο στην αρετή του. Και θαυμάζει κι ο Λιβάνιος, φανατικός ειδωλολάτρης, που θα πει: «Αλήθεια, τι σπουδαίες γυναίκες υπάρχουν ανάμεσα στους χριστιανούς!». Στην επιθυμία του γιου της να αποσυρθεί στην έρημο να μονάσει, απαντά

Η Εκκλησία μας τιμά την κάθε μια χωριστά, μα και τις τρεις μαζί την δεύτερη Κυριακή του Φεβρουαρίου, μετά την Υπαπαντή του Κυρίου. Τις προβάλλει ως αξιέπαινες μητέρες και συζύγους. Κατάφεραν άρρηκτο σύνδεσμο συζυγίας, που παρέχεται στο μυστήριο του γάμου και συνυπουργείται από τις αρετές. «Στο σπίτι μας επικρατούσε παροξυσμός αγάπης», μας λέει ο άγιος Γρηγόριος. Και ο Βασίλειος λέει: «ηγάπησε η μητέρα τον πατέρα μου εν Θεώ μετά τον Θεόν».

Ο δε Χρυσόστομος, που δεν έζησε καθόλου τον πατέρα του, θα μας πει: «Η μητέρα είχε μεγάλη αφοσίωση στον νεκρό πατέρα μου». Ως μητέρες: Στην αγκαλιά και γύρω τους βαστούν τα παιδιά και στα γόνατα τη Βίβλο. Και τα παιδιά δεν χαίρονται μόνο ακούγοντας διηγήσεις, αλλά και βλέπουν μητέρες να βιώνουν τα γραφόμενα. Μεγάλα παραδείγματα έμπρακτης εφαρμογής του Ευαγγελίου: «Εκ παιδός έλαβον γνώσιν Θεού παρά της μητρός μου», λέει ο Μ. Βασίλειος, δηλ. έμαθα τι είναι ο Θεός από τη μάνα μου, όταν ακόμα ήμουν παιδί.

Ο πόνος καθημερινά περπατά στα σπίτια τους. Τα παιδιά βλέπουν τη μητέρα τους να δαμάζει τον πόνο, να τον γλυκαίνει, να τον αναγάγει σε ουράνια απόλαυση. Πώς το καταφέρνει; Με τη δύναμη που παίρνει από την Αγία Γραφή και από την πίστη της. Τα πλούτη τους δένουν υπέροχα

Συνέχεια στην σελ. 17 »

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Μάιος

6 Μαΐου (20/4): Το Ανώτατο Συμμαχικό Συμβούλιο των νικητών του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου, που συνεδριάζει στο Παρίσι στην Συνδιάσκεψη Ειρήνης, δίνει στην Ελλάδα την εντολή να αποβιβάσει στρατό στη Σμύρνη, προκειμένου να επιβάλει στην Οθωμανική Αυτοκρατορία τους όρους της Συνθήκης του Μούδρου.

15 Μαΐου (2/5): Απόβαση του Ελληνικού Στρατού στη Σμύρνη. Η Ι Μεραρχία (αποτελούμενη από το 4^ο, 5^ο και 1/38 Σύνταγμα Ευζώνων και τις Ια και Ιβ Μοίρες Ορειβατικού Πυροβολικού) μεταφέρεται από την Ελευθερούπολη Καβάλας στη Σμύρνη. Τη γενική διοίκηση των στρατευμάτων έχει ο συνταγματάρχης Πυροβολικού Νικόλαος Ζαφειρίου. Ταυτόχρονα με τον στρατό ξηράς, στη Σμύρνη αρχίζει και η ανάπτυξη της ελληνικής πολεμικής αεροπορίας. Η Ναυτική Αεροπορική Υπηρεσία (ΝΑΥ) οργανώνει και διοικεί την Ναυτική Αεροπορική Μοίρα Σμύρνης (ΝΑΜΣ), που είχε στη διάθεσή της 25 αεροπλάνα (10 βομβαρδιστικά και 15 καταδιωκτικά).

17 Μαΐου (4/5): Η ελληνική μεραρχία καταλαμβάνει τα επάκτια πυροβολεία στα Βουρλά.

18 Μαΐου (5/5): Αποβιβάζεται στη

Σμύρνη από την Μυτιλήνη το 6^ο Σύνταγμα Αρχιπελάγους.

21 Μαΐου (9/5): Το 5^ο Σύνταγμα Πεζικού καταλαμβάνει τη Μαινεμένη της Σμύρνης.

22 Μαΐου (10/5): Αποβιβάζεται στη Σμύρνη το 8^ο Σύνταγμα Κρητών.

23 Μαΐου (11/5): Το ΙΙ Τάγμα του 5^{ου} Συντάγματος Πεζικού καταλαμβάνει το Νυμφαίο κοντά στη Σμύρνη.

24 Μαΐου (12/5): Τα Ι και ΙΙΙ Τάγματα του 5^{ου} Συντάγματος Πεζικού καταλαμβάνουν τη Μαγνησία.

27 Μαΐου (14/5): Το 4^ο Σύνταγμα Πεζικού καταλαμβάνει το Αϊδίνιο, υποστηριζόμενο από 3 πολεμικά αεροπλάνα.

29 Μαΐου (16/5): Διλοχία του 8^{ου} Συντάγματος Κρητών καταλαμβάνει τις Κυδωνιές (Αϊβαλί).

29 Μαΐου (16/5): Το ΙΙ/38 Τάγμα Ευζώνων καταλαμβάνει τα Θείρα.

30 Μαΐου (18/5): Αποβιβάζεται στη Σμύρνη το 18^ο Σύνταγμα Ιππικού, ενώ στο Δεκελί το 4^ο Σύνταγμα Αρχιπελάγους. Ολοκληρώνεται έτσι η μεταφορά της Μεραρχίας Αρχιπελάγους.

31 Μαΐου (19/5): Το Ι/38 Τάγμα Ευζώνων καταλαμβάνει το Οδεμήσιο της επαρχίας Σμύρνης.

Ιούνιος

5 Ιουνίου (23/5): Το 5^ο Σύνταγμα Πεζικού καταλαμβάνει το Αξάριο.

11 Ιουνίου (28/5): Αποβιβάζεται στη Σμύρνη το 5^ο Σύνταγμα Αρχιπελάγους.

13 Ιουνίου (30/5): Το 8^ο Σύνταγμα Κρητών καταλαμβάνει την Πέργαμο. Η ζώνη της Σμύρνης έχει αναπτυχθεί σε βάθος 120 χλμ. από τα μικρασιατικά παράλια.

15 Ιουνίου (1/6): Η Πέργαμος δέχεται επίθεση από Τούρκους ατάκτους (Τσέτες) και ο ελληνικός στρατός υποχωρεί.

16 Ιουνίου (3/6): Το Α' Σώμα Στρατού, με διοικητή τον υποστράτηγο Κωνσταντίνο Νίδερ, αναλαμβάνει την διοίκηση όλων των μονάδων του στρατού στη Μ. Ασία.

19 Ιουνίου (7/6): Ο Μουσταφά Κεμάλ αποβιβάζεται στην Σαμψούντα και οργανώνει την τουρκική αντίσταση.

20 Ιουνίου (8/6): Ο Ελληνικός στρατός ανακαταλαμβάνει την Πέργαμο.

29 Ιουνίου (17/6): Τούρκοι τσέτες αντεπιτίθενται και καταλαμβάνουν με αιφνιδιασμό το Αϊδίνιο.

30 Ιουνίου (18/6): Στην Αμάσεια εκδίδεται το πρώτο κείμενο-διακήρυξη της αντίστασης του τουρκικού λαού στις συμμαχικές αποφάσεις.

Ιούλιος

2 Ιουλίου (30/5): Αρχίζει η μεταφορά διά θαλάσσης του Ελληνικού εκστρατευτικού σώματος (13η Μεραρχία και 2η Μεραρχία Πεζικού) από τη Ρουμανία στη Μ. Ασία. Το 4^ο Σύνταγμα Πεζικού ενεργεί αντεπίθεση και ανακαταλαμβάνει το Αϊδίνιο.

31 Ιουλίου (19/7): Ολοκληρώνεται η

συγκρότηση της Μεραρχίας Σμύρνης. Η μεραρχία αποτελείται από το 8^ο Σύνταγμα Κρητών και τα νεοσυσταθέντα 27^ο και 28^ο Συντάγματα Πεζικού.

Αύγουστος

3 Αυγούστου (29/7): Με την υπογραφή του (μυστικού) συμφώνου Βενιζέλου - Τιπτόνι, τα σύνορα δύο χωρών στη Μ. Ασία καθορίζονται στον Μαϊάνδρο ποταμό.

Δεκέμβριος

8 Δεκεμβρίου (26/11): Αποβιβάζεται στη Σμύρνη το 30^ο Σύνταγμα Πεζικού, αντικαθιστώντας το 8^ο Σύνταγμα Κρητών, που επιστρέφει στην Αθήνα.

9 Δεκεμβρίου (27/11): Δημιουργείται το Σώμα Στρατού Σμύρνης υπό την διοίκηση του αντιστρατήγου Δημ. Ιωάννου, με έδρα την Μαγνησία. Περιλαμβάνει τη Μεραρχία Αρχιπελάγους και τη Μεραρχία Σμύρνης.

24 Δεκεμβρίου (12/12): Δημιουργείται η Στρατιά Κατοχής Μ. Ασίας με διοικητή τον αντιστράτηγο Κωνσταντίνο Μηλιώτη Κομνηνό και έδρα τη Σμύρνη. Το Σώμα Στρατού Σμύρνης υπάγεται στη Στρατιά Κατοχής.

Μικρασιάτικα έθιμα Πρωτοχρονιάς & Φώτων

τον σταυρό του, τη φιλούσε και στη συνέχεια την περιέφερε στα άλλα μέλη της οικογένειας, για να κάνουν το ίδιο. Όποιος έβρισκε το γρόσι δεν το ξόδευε, αλλά το κρατούσε για τον επόμενο χρόνο.

Έ. Γρηγοριάδου, Από το «Εδεσματολόγιον των Χριστουγέννων των αλησμόνητων πατρίδων»

Στη **Σμύρνη** η βασιλόπιτα έπρεπε οπωσδήποτε να έχει στολισμένο τον δικέφαλο αετό. Αυτόν τον έφτιαχναν με ένα ξύλινο καλούπι, που το είχαν όλα σχεδόν τα σπίτια. Το καλούπι είχε σχήμα αυγουλωτό και μακρουλό και μυτερές τις δύο άκρες. Στη μία πλευρά ήταν σκαλισμένος ο αετός, με ανοιγμένα τα φτερά και την ουρά. Πάνω από τα κεφάλια του υπήρχε ο σταυρός. Στην άλλη πλευρά το καλούπι είχε ένα μικρό εξόγκωμα, για να μπορείς να το πιάσεις. Χαρακτηριστικό είναι ότι αν η πίτα δεν ήταν σταμπωμένη με τον δικέφαλο αετό δεν τη θεωρούσαν για «βασιγιόπιτα».

Στην **Κίο** της Βιθυνίας, στην Προποντίδα, η νοικοκυρά όταν έφτιαχνε την πίτα την παραμονή της Πρωτοχρονιάς πατούσε τη σφραγίδα με τον αετό τέσσερις φορές σταυρωτά, με τα κεφάλια στη μέση. Το βράδυ, όταν είχε ψηθεί, την έβαζαν στην άκρη του τραπεζιού, να ακουμπάει στον τοίχο. Ο νοικοκύρης με ένα κλαδί στο χέρι ακουμπούσε τη βασιλόπιτα και έλεγε: «Με το καλό να μπει ο Αϊ-Βασίλης, να είμαι γερός να ξανακάμουμε την πίτα». Κατόπιν τα μέλη της οικογένειας κρεμούσαν χρυσά αντικείμενα με την ευχή «και του χρόνου». Την έκοβαν ανήμερα της Πρωτοχρονιάς, μετά την εκκλησία.

Στα **Φάρασα** της Καππαδοκίας τη βασιλόπιτα την έλεγαν βασιλοκουλούρα. Ο νοικοκύρης την έπαιρνε στο χέρι, έκανε

Στον **Πόντο**, η παραμονή των Φώτων ήταν ακόμα μια ευκαιρία για την οικογένεια να βρεθεί μαζί, αλλά και να θυμηθεί τα μέλη της που πλέον δεν ήταν στη ζωή. Το πιο σημαντικό έθιμο της παραμονής των Θεοφανίων ήταν το μνημοκέρε. Σε ένα ταψί με σιτάρι ο αρχηγός του σπιτιού άναβε τόσα κεριά όσα οι νεκροί της οικογένειας αλλά και ένα κεριό για τους «ξένους», εκείνους που δεν είχαν κανέναν να τους μνημονεύσει. Το κεριό αυτό το «απαιτούσαν» οι νεκροί, σύμφωνα με το γνωστό στιχούργημα:

*Τα Φώτα θέλω το κεριό μ'
και των ψυχών κοκκία
και τη Μεγάλη Παρασκευή
έναν μαντίλιν δάκρυα.*

Δημ. Παπαδόπουλου (Σταυρίν),
από το «Αρχαίον Πόντου»

"YES TO SCHOOLS"

ΝΑΥΤΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΚΑΡΙΕΡΑΣ

Η ναυτιλία και ο τουρισμός αποτελούν παραδοσιακά τη βάση της οικονομικής ανάπτυξης για την πατρίδα μας και αυτοί οι κλάδοι προσφέρουν εξαιρετικές προοπτικές καριέρας στους νέους και στις νέες που θα θελήσουν να τους επιλέξουν. Στις 17 Ιανουαρίου οι μαθητές του Λυκείου και της Γ' Γυμνασίου των Εκπ/ρίων μας είχαν την ευκαιρία μέσω της δράσης **"YES TO SCHOOLS"** να γνωρίσουν τα χαρακτηριστικά των δύο κλάδων και την ιστορία τους και να ενημερωθούν για τις προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης στους τομείς αυτούς.

Συγκεκριμένα, η κα Δανάη Μπεζαντάκου, CEO της Navigator Shipping Consultants και Concept Founder του YES Forum παρουσίασε συνολικά τον κλάδο της ναυτιλίας, εστιάζοντας στις προοπτικές καριέρας στην Ελλάδα. Επίσης, ο κος Ιωάννης Δεττόλης, απόφοιτος της Ακαδημίας Εμπορικού Ναυτικού και εθελοντής της ομάδας του YES Forum, μοιράστηκε με τους μαθητές μας τις εμπειρίες του από την επαγγελματική του πορεία στην ναυτιλία.

Τα Εκπαιδευτήρια Απόστολος Παύλος ανέκαθεν εστιάζουν σε δράσεις ενημέρωσης & Συμβουλευτικής Επαγγελματικού Προσανατολισμού, παρέχοντας στους μαθητές πλήρη εφόδια, για να επιλέξουν σωστά τις σπουδές τους και να έχουν μια επιτυχημένη επαγγελματική σταδιοδρομία. Η δράση του YES Forum συμβάλλει προς αυτή την κατεύθυνση και ευχαριστούμε θερμά τους ομιλητές για τις παρουσιάσεις τους.

YES TO SCHOOLS

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ "Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ"

17/1/2022

YES FORUM

Στις 10 Δεκεμβρίου είχαμε την ευκαιρία να ζήσουμε μια «ανεστραμμένη τάξη». Δηλαδή, μαθητές της Β' Λυκείου επισκέφτηκαν την τάξη μας, την Α' Γυμνασίου, στο μάθημα της Γλώσσας και μας ενημέρωσαν για τη λειτουργία του Ρητορικού Ομίλου και για το πώς οργανώνεται ένας ρητορικός αγώνας. Στη συνέχεια οργάνωσαν για μας έναν αγώνα αντιλογίων με θέμα τη μόλυνση του περιβάλλοντος. Μας εντυπωσίασαν και έτσι τους ξανακαλέσαμε για να οργανώσουν, με ομιλητές εμάς, μια Ρητορική Αντιλογία, η οποία είχε ως θέμα της την τρίτη ηλικία. Η εμπειρία ήταν ιδιαίτερα χρήσιμη, γιατί μας δίδαξε πώς να παρουσιάζουμε την άποψή μας, υποστηρίζοντάς την με επιχειρήματα, και πώς να αντικρούουμε αποτελεσματικά, αλλά και με σεβασμό, διαφορετικές απόψεις. Ευχαριστούμε πολύ τους μεγαλύτερους συμμαθητές μας!

Τα τελευταία χρόνια τα Εκπ/ρια Απ. Παύλος διατηρούν σχέσεις με το Ελληνικό Σχολείο Μόσχας, μετά μάλιστα την επίσκεψη που κάναμε στη Μόσχα το 2016. Έτσι, καθώς πλησίαζαν οι γιορτές, ανταλλάξαμε χειροποίητες χριστουγεννιάτικες κάρτες που φτιάξαμε και οι δύο πλευρές με πολύ μεράκι. Ανυπομονούμε να λάβουμε το επόμενο μήνυμα των Ρώσων φίλων μας και ευχόμαστε να μας δοθεί η δυνατότητα να ξαναναταμώσουν τα σχολεία μας!

Μόλις υποδεχτήκαμε τον Δεκέμβριο, στο Σχολείο αρχίσαμε αμέσως την προετοιμασία για τη μεγάλη γιορτή των Χριστουγέννων! Οι δραστηριότητες πολλές και όμορφες: Στην τάξη, στα μαθήματα της νέας και της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας, διδαχτήκαμε χριστουγεννιάτικα κείμενα και ύμνους. Στην κοινή πρωινή μας προσευχή όλοι μαζί ψάλλαμε χριστουγεννιάτικα τροπάρια. Ακόμα, μετατρέψαμε σε γιορτή τον στολισμό των τάξεων. Με νόστιμες λιχουδιές που έφερε κάθε παιδί, στήθηκε ένας υπέροχος μπουφές και σε μια μοναδικά χαρούμενη ατμόσφαιρα στολίσαμε το δέντρο μας. Παράλληλα αρχίσαμε και τις πρόβες για τη χριστουγεννιάτικη γιορτή, που περιλάμβανε ύμνους, τραγούδια, ποιήματα και ένα ωραίο θεατρικό έργο. Αλλά είχαμε και τη χαρά να παρακολουθήσουμε μια συγκινητική χριστουγεννιάτικη ταινία, πίνοντας ζεστή σοκολάτα και τρώγοντας νόστιμα μπισκότα, που είχαμε φτιάξει για την περίπτωση από προηγούμενη μέρα, με τη βοήθεια της καθηγήτριάς μας κ. Μ. Διδασκάλου! Και βέβαια, δεν παραλείψαμε και την πνευματική προετοιμασία μας. Συμμετείχαμε στο ι. μυστήριο της Εξομολόγησης και στις 22 Δεκεμβρίου, στον Μητροπολιτικό Ι. Ναό Απ. Παύλου Κορίνθου, με ευλάβεια παρακολουθήσαμε τη Θ. Λειτουργία και κοινωνήσαμε των Αχράντων Μυστηρίων. Μετά είπαμε στο Σχολείο για τη χριστουγεννιάτικη γιορτή.

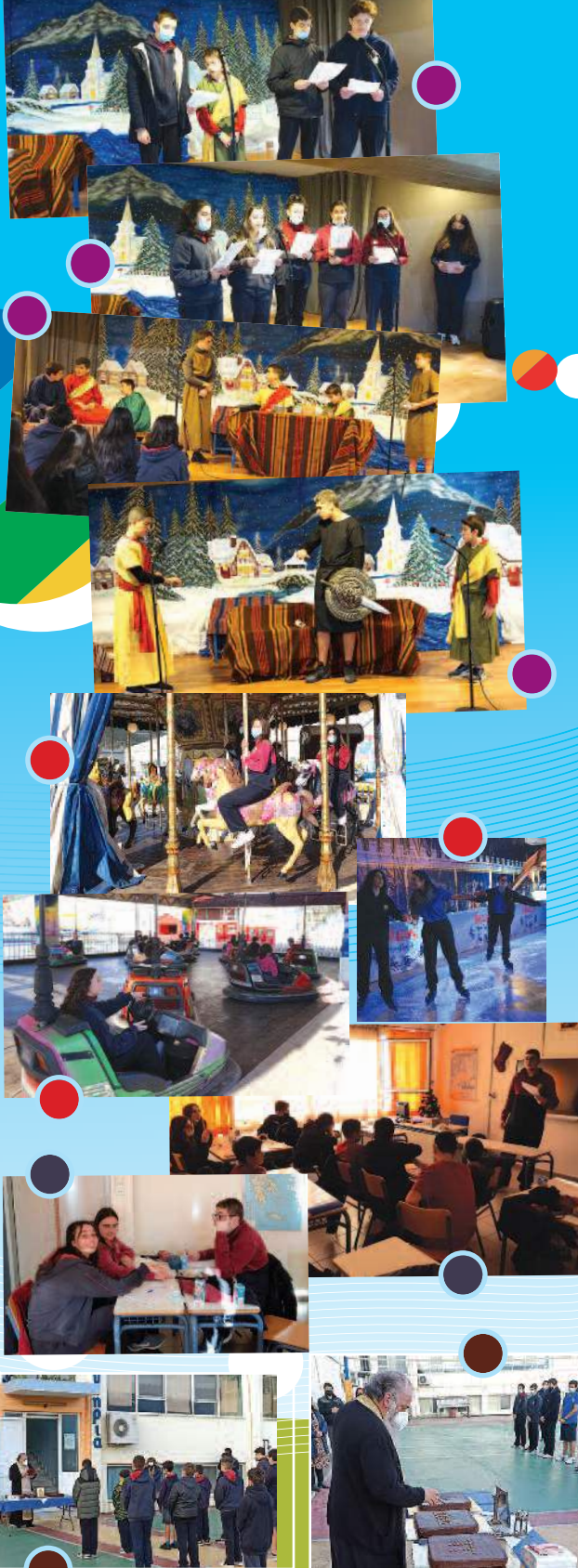

Η Χριστουγεννιάτικη Γιορτή μας πραγματοποιήθηκε σε δύο «παραστάσεις» την ίδια μέρα, λόγω κορωνοϊού: μία για τα παιδιά του γυμνασίου και μία για το λύκειο! Στην αρχή, ψάλθηκαν επίκαιροι ύμνοι από τη Βυζαντινή χορωδία του σχολείου μας. Ύστερα, συμμαθητές μας διάβασαν πολύ ωραία κείμενα σχετικά με τα Χριστούγεννα και παρουσίασαν ανάλυση της εικόνας της Γεννήσεως, μαθαίνοντάς μας πράγματα που δεν είχαμε ακούσει ξανά. Στη συνέχεια συμμαθητρίες μας τραγούδησαν Κάλαντα από διάφορες περιοχές της Ελλάδας. Ακολούθησε το θεατρικό έργο «Ο τρελός στρατιώτης» από τους μαθητές της Β' Γυμνασίου. Αναφερόταν στην ιστορία ενός από τους στρατιώτες του Ηρώδη, που μετάνιωσε και έγινε Χριστιανός. Η παράσταση και όλη η γιορτή ήταν πολύ όμορφη και πρωτότυπη. Πολλοί μαθητές είχαμε ενεργητικό ρόλο στην πραγματοποίησή της και για τον λόγο αυτό πιστεύω ότι μας ωφέλησε και δεν θα την ξεχάσουμε.

Πριν τις διακοπές των Χριστουγέννων το Σχολείο μας διοργάνωσε επίσης μια σχολική εκδρομή σε χριστουγεννιάτικο πάρκο. Ξεκινήσαμε γεμάτοι όρεξη για παιχνίδι! Μπαίνοντας στο πάρκο αντικρίσαμε ένα πανέμορφο παγοδρόμιο, το οποίο απολαύσαμε όλοι. Υπήρχαν όμως και πολλά διασκεδαστικά παιχνίδια, από συγκρουόμενα έως μικρά γήπεδα ποδοσφαίρου, καθώς και μικρά εστιατόρια που ικανοποίησαν την όρεξή μας, που άνοιξε μετά από όλα αυτά... Γελάσαμε, εκτονωθήκαμε, κάναμε ένα ευχάριστο διάλειμμα από τα μαθήματα και τους αποκλεισμούς, που το είχαμε πολλή ανάγκη. Ήταν μια πολύ ευχάριστη εκδρομή, που θα θέλαμε να επαναληφθεί.

Στα τέλη Δεκεμβρίου είχαμε τη χαρά να υποδεχτούμε εκπροσώπους της Ρητορικής Ομάδας του Λυκείου Ι. Ν. Μεταμορφώσεως Σωτήρος Βριλησίων και να διενεργήσουμε μαζί έναν αξιόλογο Φιλικό Αγώνα Διττών Λόγων. Έχοντας κοινό προπονητή τον κ. Αργ. Μποζικά, αξιοποιούμε το γεγονός αυτό για τη συνεργασία των δύο ρητορικών ομίλων, με σκοπό την καλύτερη εξάσκηση των δεξιοτήτων μας, καθώς στοχεύουμε σε μια καλή επίδοση στους επίσημους Πανελλήνιους Ρητορικούς Αγώνες.

Κοπή βασιλόπιτας πραγματοποιήσαμε την πρώτη μέρα της επιστροφής μας στο Σχολείο μετά τις διακοπές. Στην αρχή κάναμε αγιασμό και ύστερα μας μίλησε ο π. Τιμόθεος για τη νέα χρονιά και τις ευκαιρίες που μας δίνει. Στη συνέχεια κόψαμε μια λαχταριστή βασιλόπιτα με σοκολατένια επικάλυψη και χρωματιστή διακόσμηση. Τα κομμάτια μοιράστηκαν στους μαθητές και, μέχρι να βρεθεί το φλουρί, άλλους μας είχε κυριεύσει η αγωνία, άλλοι έκαναν αστεία ότι το είχαν βρει... Στο τέλος, ο τυχερός έλαβε το δώρο του. Ήταν μια ευκαιρία να ξαναβρεθούμε μέσα σε φιλική ατμόσφαιρα, τηρώντας την ωραία παράδοση. Τη δική τους ξεχωριστή βασιλόπιτα έκοψαν επίσης και ο Ρητορικός Όμιλος, καθώς και η Περιβαλλοντική Ομάδα του Σχολείου μας (βλ. σχετικό άρθρο παρ. τεύχους).

Στο πλαίσιο του μαθήματος «Ομήρου Οδύσσεια» έχει ήδη γίνει θεσμός αγαπητός ο Διαγωνισμός Κατασκευής της σχεδίας του Οδυσσέα! Όλοι οι μαθητές βάλαμε τα δυνατά μας, ώστε η σχεδία μας να μοιάζει με αυτή που περιγράφεται στο ομηρικό κείμενο. Κάποιοι βέβαια τα κατάφεραν καλύτερα... Ορισμένοι μάλιστα ξεδίπλωσαν πραγματικό χάρισμα στις κατασκευές. Την πρώτη θέση πήρε η σχεδία της συμμαθήτριάς μας Γλυκ. Νέγρη, που χειροκροτήθηκε γιατί ήταν πραγματικά εξαιρετική! Μετά, βάλαμε όλες τις σχεδίες στη λιμνούλα του Κήπου, για να ελέγξουμε και την αξιοπλοΐα τους. Με ανακούφιση και χαρά τις απολαύσαμε όλες να πλέουν!

Στο μάθημα της ρομποτικής είχαμε την έμπνευση να φτιάξουμε «χειμωνιάτικα» ρομποτάκια για... μετακίνηση στα χιόνια! Ο κ. Μπούμπας μας έδωσε κάποιες επιλογές και αρχίσαμε με ζήλο κάθε ζευγάρι μαθητών να κατασκευάζει τη δική του δημιουργία. Μέσα σε δύο διδακτικές ώρες με την καθοδήγηση του καθηγητή μας τελειοποιήσαμε τα ρομποτάκια μας και δοκιμάσαμε τη λειτουργία τους. Όλα ευτυχώς δούλεψαν σωστά! Τα φωτογραφίσαμε και νιώσαμε ικανοποίηση που κάναμε κάτι τόσο πρωτότυπο!

Ένα όχι συνηθισμένο γεγονός έλαβε χώρα στον σχολικό Κήπο: Μια μέρα ξαφνικά είδαμε έναν... μεγάλο κρατήρα και αργότερα μάθαμε ότι εκεί εξερράγη ένα ηφαιστείο! Ευτυχώς ήταν τεχνητό. Η Β' Γυμνασίου, με την καθοδήγηση της κ. Σεϊτανίδη, στο πλαίσιο του μαθήματος της Γεωγραφίας έκανε την προετοιμασία της και ...το θαύμα έγινε! Με πολύ ενθουσιασμό, όπως βλέπουμε στις φωτογραφίες!

Και κάτι ακόμα πιο ασυνήθιστο: Τις τελευταίες μέρες του Ιανουαρίου, απολαύσαμε χιονοπτώσεις ακόμα και στις πόλεις μας! Παιξαμε και χαρήκαμε το χιόνι, που τόσο περιμέναμε! Αλλά και το Σχολείο μας καλύφθηκε όλο. Έγινε ολόασπρο και μάλιστα είχε τόσο χιόνι, που άργησε πολύ να λιώσει κι έκανε την προσέλευση αδύνατη... Ποιος θαρραλέος τράβηξε αυτά τα μοναδικά πλάνα;

Περιβαλλοντικό

Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα 2021- '22: Θεραπευτικά φυτά

Το Σχολείο μας φέτος, όπως κάθε προηγούμενη χρονιά, οργάνωσε την Περιβαλλοντική του Ομάδα. Η Ομάδα αποτελείται από μαθητές διάφορων τάξεων και ασχολείται με το φυσικό περιβάλλον. Ως μέλη της ομάδας και μαθήτριες της α΄ γυμνασίου περιμέναμε την αρχή των συναντήσεων με ενθουσιασμό και άγχος ταυτόχρονα... Πρόθυμα λοιπόν σας μεταφέρουμε νέα από τις δραστηριότητές μας!

Στην πρώτη συνάντηση χωριστήκαμε σε τρεις ομάδες και παίξαμε ένα εκπαιδευτικό παιχνίδι, του οποίου η λύση θα μας αποκάλυπτε το θετικό θέμα της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης. Κι αυτό είναι τα «Θεραπευτικά φυτά». Με αφετηρία το θέμα αυτό έχουμε αρχίσει να προσεγγίζουμε την τεχνική της κηπουρικής. Αφού γνωρίσαμε τα όμορφα φυτά του Σχολικού Βοτανικού μας Κήπου, φυτέψαμε και τα πρώτα δικά μας. Αρχικά μέσα στο θερμοκήπιο βάλαμε: μαρούλια, παντζάρια, ανθίδια, κρεμμύδια κ.ά. Σε επόμενη συνάντηση φυτέψαμε εποχιακά φυτά και έξω: μαρούλια και κρεμμύδια.

Ακόμη, μια ωραία δραστηριότητα είναι οι εργασίες που κάνουν όλα τα παιδιά για τα θερα-

πευτικά φυτά. Τις κάνουν στο σπίτι και μετά τις παρουσιάζουν στην Ομάδα. Επιπρόσθετα, παίξαμε ένα παιχνίδι στο οποίο κάθε παίκτης ήταν ένα θεραπευτικό φυτό και όλοι προσπαθούσαν να καταλάβουν το φυτό του άλλου, ώστε φωνάζοντάς το, να τον βγάλουν από το παιχνίδι. Η «ζαυότρεχα» που είχε το κάθε παιδί καθόριζε και τις ανάλογες πληροφορίες, για τις οποίες θα έψαχνε.

Επίσης πήραμε την πρώτη μας γεύση από το ιδιαίτερο τσάι του άγριου τριαντάφυλλου (ή αλλιώς Κυνόροdon - στα λατινικά *Rosa canina*) που μας ετοίμασαν οι υπεύθυνοι της Ομάδας μαζί με πεντανόστιμα κουλουράκια. Το φυτό αυτό έχει πολλά ευεργετικά συστατικά, όπως μέταλλα, αντιοξειδωτικά, πολύτιμα λιπαρά και οξέα και κυρίως είναι πλούσιο σε βιταμίνες, C κ.ά. Επιπλέον, πιστεύεται πως η ρίζα του μπορεί να θεραπεύσει το δάγκωμα από λυσσασμένο σκύλο.

Μετά από τις χριστουγεννιάτικες διακοπές μας, η Περιβαλλοντική Ομάδα μάς επιφύλασσε μια έκπληξη. Κόψαμε βασιλόπιτα για το 2022! Η πίτα φτιάχτηκε από μέλη της ομάδας, είχε διακόσμηση εορταστική και ο νικητής του φλουριού πήρε ένα πολύ ενδιαφέρον δώρο: επιτραπέζιο παιχνίδι, που αφορούσε τα ζώα.

Κλείνοντας, μέσα από τη συμμετοχή μας στην Ομάδα αυτή θα μπορέσουμε να γνωρίσουμε καλύτερα τον πλούσιο κόσμο της φύσης και ακόμα να κάνουμε καινούργιους φίλους.

**Γεωργία Παπαχρήστου - Καλλιόπη Ρουμπέκα,
Α΄ γυμν.**

Αιολική γη του Ηλία Βενέζη

Η ιστορία εξελίσσεται σε ένα ορεινό χωριό της Μ. Ασίας, τα Κιμιντένια, λίγο πιο έξω από το Αϊβαλί. Ο Ηλίας Βενέζης εξιστορεί τις πρωτόγνωρες περιπέτειες των παιδικών του χρόνων εκεί, μέσα από τη ζωή του μικρού Πέτρου και της αδερφής του Άρτεμης. Τα παιδιά εξερευνούν το υπέροχο αυτό χωριό αντιμετωπίζοντας τους κινδύνους που επιφυλάσσουν τα βουνά και οι άνθρωποί τους. Ιδιαίτερη βαρύτητα έχει ο ρόλος των παππούδων τους, που τους διηγούνται τις δυσκολίες και τις αξέχαστες εμπειρίες τους στα Κιμιντένια.

Η εξιστόρηση μας περιγράφει την καθημερινότητα των ανθρώπων της Μ. Ασίας και μας κάνει να αγαπήσουμε αυτό τον τόπο και να τον νιώσουμε δικό μας, όπως ο μικρός Πέτρος. Ωστόσο, ο ήρωας, πριν ωριμάσει καλά καλά, έρχεται αντιμέτωπος με τη βαναυσότητα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και αναγκάζεται να εγκαταλείψει τον παραμυθένιο κόσμο μέσα στον οποίο ζούσε. Με την οικογένειά του αναγκάζονται να καταφύγουν πρόσφυγες στη Λέσβο το 1914, παίρνοντας από τον τόπο τους μονάχα μία χούφτα γη...

Η δική μου συνέχεια στην πλοκή του έργου

Πίσω από τα αγριεμένα κύματα άρχισαν να φαίνονται τα βουνά της Λέσβου. Η τρικυμία της θάλασσας έμοιαζε με την τρικυμία που είχα στο κεφάλι μου. Πού θα πηγαίναμε; Τι θα γινόμασταν άραγε; Θα ξαναέβλεπα τις όμορφες κορυφές των Κιμιντένιων; Όλα αυτά τριγύριζαν στη σκέψη μου κι ένιωθα να πνίγομαι. Ένιωθα να με πνίγει η

αδικία. Για ποιο λόγο αναγκαστήκαμε να ξεριζωθούμε από τον τόπο μας; Γιατί γίνονταν όλα αυτά; Ποια ήταν τα συμφέροντα των μεγάλων; Με το αθώο και παιδικό μυαλό μου προσπαθούσα να καταλάβω τα αίτια...

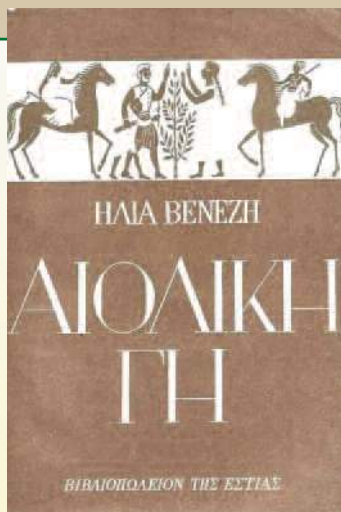
Ξαφνικά η σκέψη μου ταξίδεψε πίσω στα σχολικά μου χρόνια. Τότε θυμήθηκα πως από την αρχή της ύπαρξής τους οι Έλληνες πολέμουσαν για την πατρίδα, τις αξίες, τα ιδανικά και τα ήθη τους. Όμως ποτέ μου δεν είχα φανταστεί τις καταστροφικές συνέπειες και τις επιπτώσεις που έφερνε ο πόλεμος στον απλό λαό. Δεν είχα ποτέ μου σκεφτεί ότι θα μπορούσαμε να πέσουμε θύματα των μεγάλων συμφερόντων. Ο συλλογισμός μου κόπηκε άξαφνα από τη θέα της Λέσβου που φάνταζε τώρα καθαρά μπροστά μας.

Σαν φτάσαμε στο νησί, συναντήσαμε και άλλους πρόσφυγες που είχαν φτάσει νωρίτερα. Ήταν και εκείνοι αποκαμωμένοι και ανήμποροι από το ταξίδι της φυγής. Όλοι είχαμε την ίδια απορία ζωγραφισμένη στο πρόσωπό μας αλλά και τον ίδιο φόβο: Τι θα απογίνουμε; Αυτό το ερώτημα ερχόταν και έπνιγε τον καθένα μας ξεχωριστά....

Οι πρώτες μέρες ήταν δύσκολες. Τις περάσαμε στο λιμάνι, μαζεμένοι ο ένας πάνω στον άλλον σαν μία χούφτα σταφίδες στο χέρι κάποιου ισχυρού. Έπειτα από λίγες μέρες η οικογένειά μου και εγώ μαζί με άλλες τρεις οικογένειες μεταφερθήκαμε σε ένα ερειπωμένο παμπάλαιο σπίτι. Ήταν βέβαια ευρύχωρο αλλά πολύ παλιό και ετοιμόρροπο. Τουλάχιστον θα είχαμε στέγη και μόνο αυτό αρκούσε για να τονώσει τη διάθεσή μας. Η προσαρμογή στο νησί ήταν αρκετά δύσκολη. Οι μέρες περνούσαν άλλοτε δύσκολα κι άλ-

λοτε λιγότερο δύσκολα.

Ωστόσο, τα βάσανά μας, αντί να γαληνέσουν, κορυφώθηκαν όταν άρχισαν οι πρώτες μας γνωριμίες με τους κατοίκους της Λέσβου. Όλα ανατράπηκαν. Εμείς, ανίδεοι για το τι θα ακολουθούσε, αναμέναμε πώς και πώς να γνωρίσουμε τα αδέρφια μας, που μας γέννησε και μας ανέθρεψε η ίδια πατρίδα. Τα αδέρφια μας, που είχαμε κοινό πολιτισμό, κοινή γλώσσα, κοινή θρησκεία, κοινή ιστορία... Αυτοί όμως αποδείχθηκαν αφιλόξενοι, σκληροί και προσβλητικοί απέναντί μας. Φαίνεται πως ο ερχομός μας τους ενόχλησε και συμπεριφέρονταν σαν να ήμασταν εμείς οι φταίχτες. Μας αντιμετώπιζαν σαν κατώτερα όντα και δεν μας θεωρούσαν Έλληνες. Μας αποκαλούσαν «Τουρκόσπορους» κι έλεγαν πως

τους ταραξάμε την ηρεμία του νησιού τους!..

Αλλά κι αυτό με τον καιρό το συνηθίσαμε. Απόμεινε η αίσθηση των ματιών που ήταν καρφωμένα πάνω μας και οι ταπεινωτικοί ψίθυροι που ακούγονταν εδώ κι εκεί. Με τον καιρό μάθαμε να αντέχουμε τα πάντα, να τα ανεχόμαστε όλα. Τίποτα πια δεν μας διαπερνούσε. Αργότερα, ακόμα και οι πικρόχολοι Μυτιληναίοι έπαψαν να ασχολούνται πολύ

με μας. Ξεκινούσαμε μία νέα ζωή εδώ στη Λέσβο. Ήταν μία νέα αρχή κι εμείς προσπαθούσαμε να κρατήσουμε μόνο την αισιοδοξία μας. Ζούσαμε με την ελπίδα να γυρίσουμε ξανά στα πάτρια εδάφη μας, στη γη μας, την αιολική γη...

Φοίβη Χατήρα, Β' Λυκείου

Οι μητέρες των τριών Ιεραρχών πρότυπα ζωής

Συνέχεια από την σελ. 7

με τα φιλόδοξα αισθήματά τους. Εφαρμόζουν τον θ. λόγο «πώλησον τα υπάρχοντά σου» και τα παιδιά μιμούνται το παράδειγμά τους μόλις μεγαλώσουν. Ασχολούνται με την φιλοanthropia. Επίσης, μορφωμένες οι ίδιες, δεν στερούν από τα παιδιά τους τη μόρφωση, που ξεκινά από Καισάρεια, Αντιόχεια, Παλαιστίνη, Αλεξάνδρεια και φτάνει μέχρι Αθήνα και Κων/πολη. Όλες όμως οι γνώσεις ακολουθούν τη ΜΙΑ Γνώση και Σοφία, τη γνώση του Θεού, που οι ίδιες φύτεψαν στις αγνές καρδούλες τους. Χαίρονται με τις επιτυχίες των παιδιών τους και συγχρόνως αυξάνουν τις προσευχές τους, μήπως από αυτές παρασυρθούν. Οι μητέρες αυτές ζουν τον 4ο αιώνα, που είναι ακόμα νωπή η μνήμη των μαρτύρων. Και μιμούνται αυτούς και τις μητέρες τους. Μιμούνται τους 40 λεβέντες στην παγωμένη λίμνη της Σεβάστειας και τη μητέρα του ενός, που παροτρύνει το παιδί της να μη φοβηθεί

το μαρτύριο. Αυτούς έχει η Εμμέλεια προστάτες, προς τιμήν τους έχει ναό και σ' αυτόν ενταφιάζει τον άνδρα της και ενταφιάζεται και η ίδια.

Καθρεφτίστηκες στη ζωή των τριών αυτών αγίων μητέρων. Τι έκαναν εκείνες; Κάνε κι εσύ. Άρχισε τη μελέτη σου. Σιωπηλά εργάσου για τον εξοργισμό σου και θα μιμηθεί το παράδειγμά σου η οικογένειά σου. Κλείσε την τηλεόραση, κλείσε το κινητό σου, πάρε τα παιδάκια σου κοντά σου (το ίδιο κάνει αν είσαι η γιαγιά) και στάλαξε στις αγνές καρδούλες τους Θεό. Κάνε την καρδιά σου ελεήμονα και φιλόanthropη. Ζήσε τη λατρευτική ζωή της Εκκλησίας. Προσευχήσου και πίστευε... Υποκλινόμαστε μπροστά σας, άγιες μητέρες! Είθε να γίνει και το δικό μας σπιτικό φυτώριο αγίων, τόπος του σωθίναι τας ψυχάς ημών.

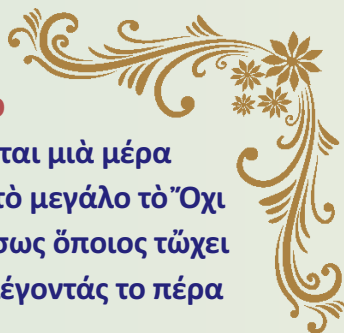
Πρεσβυτέρα Δήμητρα Μανώλη

Μεγάλα διλήμματα στη ζωή...

με αφορμή το ποίημα του Καβάφη «Che fece... il gran rifiuto»
και την επιστροφή του Οδυσσέα

Che fece il gran rifiuto

Σέ μερικούς ανθρώπους έρχεται μιὰ μέρα
πού πρέπει τὸ μεγάλο Ναὶ ἢ τὸ μεγάλο τὸ "Ὅχι
νὰ ποῦνε. Φανερώνεται ἀμέσως ὁποῖος τῶχει
ἔτοιμο μέσα του τὸ Ναί, καὶ λέγοντάς το πέρα

πηγαίνει στὴν τιμὴ καὶ στὴν πεποιθήσι του.

Ὁ ἀρνηθεὶς δὲν μετανοιώνει. Ἄν ρωτιοῦνταν πάλι,
ὄχι θὰ ξαναέλεγε. Κι' ὅμως τὸν καταβάλλει
ἐκεῖνο τ' ὄχι –τὸ σωστό– εἰς ὅλην τὴν ζωὴ του.

Κ.Π. Καβάφης

Ο Καβάφης στο ποίημά του «Che fece... il gran rifiuto» αναφέρεται στη στιγμή των σημαντικών διλημμάτων και των μεγάλων αποφάσεων στη ζωή μας. Οι αποφάσεις αυτές συνδέονται άμεσα με τις αρχές και τις πεποιθήσεις του κάθε ανθρώπου, που καλείται να τις πάρει. Έτσι κι ο Οδυσσέας αποφάσισε σύμφωνα με τις σταθερές αρχές του. Δεν φάνηκε άνθρωπος των ευκαιριών. Αρνήθηκε την αθανασία και την εύκολη ζωή που του πρόσφερε η Καλυψώ. Έμεινε στα-

θερός στην πορεία του, που ήταν η επιστροφή στην Ιθάκη, και την ακολούθησε με κάθε τίμημα. Είπε όχι στην αθανασία, ναι στην επιστροφή στην πατρίδα κι αυτό βγήκε αβίαστα από μέσα του, έστω κι αν αυτός ήταν ο δύσκολος δρόμος και θα τον ταλαιπωρούσε... Δεν μετάνιωσε, αποδέχτηκε τις συνέπειες της απόφασής του, αγωνίστηκε με θάρρος. Ήταν αποφασισμένος, σίγουρος για την επιλογή του.

➡ **Γιάννης Καλλιπόζης, Β' Γυμν.**

Το μοναδικό αυτό ποίημα του Καβάφη συνδέεται άμεσα με την ιστορία του Οδυσσέα. Πιο συγκεκριμένα, και ο ποιητής αλλά και ο Οδυσσέας χρειάστηκε να αντιμετωπίσουν ένα μεγάλο δίλημμα. Και απάντησαν «όχι» στην ευκολία. Ένα «όχι», που έδειχνε ότι και οι δύο χάραξαν τον δικό τους δρόμο ερχόμενοι αντιμέτωποι με τις πεποιθήσεις της εποχής. Παρόλα αυτά, δεν μετάνιωσαν για την απόφασή τους, αφού το «όχι» αντιπροσώπευε

γι' αυτούς τη στάση ζωής τους. Γνώριζαν ότι με αυτό το «όχι» ο δρόμος τους θα ήταν δύσβατος, ωστόσο τον επέλεξαν όπως ο Ηρακλής είχε επιλέξει τον δρόμο της Αρετής. Για την απόφασή τους και οι δύο αντιμετώπιστηκαν με έλλειψη σεβασμού και θεωρήθηκαν κακοί επαναστάτες. Αυτό μας θυμίζει τον τύραννο Θρασύβουλο, ο οποίος έκοβε τα στάχυα που εξείχαν από τα άλλα, σαν παραδειγματισμό, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μην φέρνουν αντιρρήσεις. Η απόφαση λοιπόν του Οδυσσέα ήταν να επιστρέψει στην πατρίδα του και να γυρίσει στην οικογένειά του, παρόλο που έπρεπε πρώτα να αντιμετωπίσει μια πολύ δύσκολη κατάσταση εκεί. Αυτό όμως δεν τον αποθάρρυνε, διότι ο ήρωας έδωσε μεγάλη σημασία στον θεσμό της οικογένειας, όσα εμπόδια κι αν χρειαζόταν να ξεπεράσει.

➡ **Αθανασία Κλεμπετσάνη-Charles, Β' Γυμν.**

Ο Οδυσσέας δεν εγκατέλειψε τα ιδανικά και την οικογένειά του μπροστά στις πλούσιες και αιώνιες δωρεές της Καλυψώς, αλλά έμεινε πιστός στη συνείδησή του. Αυτή η απόφαση θα τον καταβάλει πολύ στη ζωή του, με τις δυσκολίες του γυρισμού και τα προβλήματα που θα συναντήσει, όταν θα φτάσει πίσω, αλλά ο Οδυσσέας διάλεξε τον σωστό, ανηφορικό δρόμο.

➡ **Παύλος Κουρκουλιώτης, Β' Γυμν.**

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ...

Δράσεις αφιερωμένες στην επέτειο 100 χρόνων από τη μικρασιατική καταστροφή

«ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ»: Μια ταινία - ωδή στους πρόσφυγες της Ανατολής και στις αλησμόνητες πατρίδες. Μια συγκινητική «κραυγή» για τις τραγικές ιστορίες που εκτυλίχθηκαν στις δισηχιλόχρονες αυτές εστίες του ελληνι-

σμού, με θύματα αθώους οικογενειάρχες, γυναίκες και παιδιά. Μια κατάθεση ψυχής. Ένα εκκωφαντικό μήνυμα ότι δεν θα λησμονηθούν ποτέ τα όμορφα τοπία, τα μεγαλειώδη μνημεία, ο πολιτισμός, η ζωή και οι στιγμές που αναγκάστηκαν με τη βία να αφήσουν εκεί οι πρόσφυγες. Μια ταινία - μουσικό ταξίδι, «ντυμένη» με αγαπημένα τραγουδία του Πόντου, της Σμύρνης και της Πόλης. Σε σκηνοθεσία του Χρήστου Κεμανετζίδη και με συμμετοχή γνωστών ηθοποιών και τραγουδιστών, η ταινία πρόκειται να είναι έτοιμη για προβολή από τις αρχές Φεβρουαρίου. Η πρεμιέρα θα γίνει στο κανάλι του σκηνοθέτη στο youtube.

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΣΕΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ με τους πρώτους αστικούς συνοικισμούς που έφτιαξαν οι Μικρασιάτες πρόσφυγες αφιερώνουν τα ΕΛΤΑ στον

εορτασμό της φετινής επετείου. Τα γραμματόσημα της σειράς θα είναι τέσσερα και θα απεικονίζουν τον Βύρωνα, την Καισαριανή, την Κοκκινιά και τη Νέα Ιωνία. «Μέσα από τα τέσσερα αυτά γραμματόσημα ένα σημαντικό κομμάτι της προσφυγικής ταυτότητας, όπως οι προσφυγικοί συνοικισμοί, θα ταξιδεύσει σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου», ανέφεραν σε κοινή τους δήλωση οι δήμαρχοι των περιοχών αυτών, που είναι και οι εμπνευστές της δράσης. Ως πρώτη ημέρα έκδοσης ορίστηκε η 14η Σεπτεμβρίου. Επιμελητές της έκδοσης είναι ο πρόεδρος του ΚΕΜΙΠΟ και της Ένωσης Σπάρτης Μ. Ασίας Λουκάς Χριστοδούλου και ο ιστορικός Μενέλαος Χαραλαμπίδης.

«ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΜΕΝΗ ΣΜΥΡΝΗ» λέγεται το ντοκιμαντέρ του 1982, που επέλεξε από το αρχείο της, ψηφιοποίησε και παρουσιάζει η ΕΡΤ, συμμετέχοντας στην

επέτειο μνήμης της Μικρασιατικής Καταστροφής. Το ντοκιμαντέρ είναι διαθέσιμο στο διαδίκτυο.

ΣΕΙΡΑ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΩΝ Ομιλιών - Ξεναγήσεων με θέμα «Πόλεις και Τόποι στη Μ. Ασία από την αρχαιότητα έως το 1922» διοργανώνει το Ίδρυμα Αικατερίνης Λασκαρίδη. Τόποι με ιστορία και πολιτισμό αιώνων θα ξεδιπλωθούν μέσα από τις εικόνες που μας παρέδωσαν οι περιηγητές. Οδηγοί σε αυτό το ταξίδι στον χώρο και τον χρόνο θα είναι οι ιστορικοί Ιόλη Βιγγοπούλου και Δημ. Λούπης. Η σειρά των ομιλιών θα διαρκέσει από τον Ιανουάριο

έως τον Ιούνιο και κάθε μήνα «επισκέπτεται» και εξετάζει μια περιοχή της Μ. Ασίας σε δύο συναντήσεις. Στην πρώτη παρουσιάζονται επιλεγμένα κατάλοιπα της ελληνικής και ρωμαϊκής αρχαιότητας, ενώ στη δεύτερη το «ταξίδι» ξεκινά από τη βυζαντινή περίοδο έως το 1922. Στο διαδίκτυο μπορεί κανείς να βρει το πρόγραμμα. Τονίζεται ότι η παρακολούθηση των ξεναγήσεων είναι δωρεάν και θα γίνεται μέσω της πλατφόρμας Zoom.

ΤΟ ΥΠ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & Αθλητισμού, στο πλαίσιο του θεσμού «Ολη η Ελλάδα ένας Πολιτισμός» απευθύνει πρόσκληση σε φορείς για παρουσίαση εκδηλώσεων

και δράσεων σχετικών με τη Μικρασιατική Καταστροφή. Όσες από αυτές τεθούν υπό την αιγίδα του, θα παρουσιαστούν σε αρχαιολογικούς χώρους, μνημεία και μουσεία ανά την επικράτεια, από τις 15 Ιουλίου έως και τις 15 Σεπτεμβρίου.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ με θέμα τη Μικρασιατική Καταστροφή και την προσφυγιά προκηρύσσεται από τον Δήμο Βύρωνα. Απευθύνεται σε εφήβους και νέους έως 30 ετών. Πρόκειται για τον 8ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Λογοτεχνικής

Έκφρασης που διοργανώνει ο Δήμος, ο οποίος έχει καθιερώσει τον θεσμό ως τιμή στον Λόρδο Βύρωνα, τον μεγάλο φιλέλληνα που έδωσε το όνομά του στην πόλη. Επίκεντρο της φετινής θεματικής είναι η φράση της Φιλίως Χαϊδεμένου «Δεν θα ξαναδώ τον τόπο μου, αλλά δεν θα τον ξεχάσω ποτέ!». Με βάση αυτή οι συμμετέχοντες καλούνται να γράψουν ένα πεζό ή ποιητικό έργο που θα απαντά σε διάφορα ερωτήματα που έχουν να κάνουν με τους Μικρασιάτες πρόσφυγες, τη ζωή στις πατρογονικές εστίες, τα συναισθήματα που γεννά το δράμα τους, το πώς διδασκόμαστε σήμερα τη Μικρασιατική Καταστροφή, τα μεγάλα λογοτεχνικά έργα με έμπνευση τον πόλεμο και την προσφυγιά, το πώς έγιναν δεκτοί οι πρόσφυγες, τη σχέση πολέμου-προσφυγιάς τότε και σήμερα. Η προθεσμία για την αποστολή των κειμένων είναι μέχρι τις 30 Ιουνίου.

Ο δειός σας ρεπόρτερ

Ισως αν το σπίτι της Λίνας δεν ήταν τόσο κοντά στο σχολείο, να αναγκαζόταν να ξεκινά νωρίτερα και να μην πάθαινε κάθε μέρα τα ίδια. Να φτάνει δηλαδή στην εξώπορτα τη στιγμή που ο επιστάτης ετοιμαζόταν να κλείσει την πόρτα...

Και να 'ταν μονάχα αυτό! Βγαίνοντας από το σπίτι της να έχει μόνο το ένα μανίκι της ζακέτας της φορεμένο, ενώ το άλλο να προσπαθεί να το βάλει στον δρόμο. «Προσπάθησε να το κόψεις αυτό το ελάττωμα», της έλεγε η μητέρα της. «Θα το συνηθίσεις και θα 'σαι πάντα καθυστερημένη, όπου κι αν πας.» Μα η Λίνα δεν άλλαζε.

Ένα πρωί, καθυστερημένη πάλι, κατέβαινε τη σκάλα τρέχοντας. Στο ένα χέρι είχε την τσάντα της, ενώ με το άλλο, που κρατούσε το υπόλοιπο του ψωμιού της, προσπαθούσε να φορέσει τη ζακέτα της. Πώς έγινε, παραπάτησε, πήρε τη σκάλα κουτρουβαλώντας. Την πήγε η μητέρα της στο σχολείο τη δεύτερη ώρα με λευκοπλάστ στα γόνατα.

«Κάτι πρέπει να κάνω», σκέφτηκε η μητέρα της εκείνη την ημέρα. «Θα βάζω το ρολόι ένα τέταρτο μπρος.»

Δυο-τρεις μέρες το κόλπο έπιασε. Την τρίτη η Λίνα το ανακάλυψε κι άρχισε να το υπολογίζει. Έβλεπε δηλαδή την ώρα να λείει οχτώ, «μείον το τέταρτο της μαμάς, οχτώ παρά τέταρτο», έλεγε και συνέχιζε τον χαβή της.

Ένα πρωί όμως την πάτησε για τα καλά. Μ' όλο το τρέξιμο που έκανε στον δρόμο, δεν κατάφερε να τρυπώσει χωρίς να την πάρουν είδηση. Την έπιασε το δίχτυ μαζί με δυο-τρεις άλλους καθυστερημένους και την πήγαν στο γραφείο. «Είναι η τρίτη φορά που αργείς, Ευσταθίου», της είπε αυστηρά ο γυμνασιάρχης. «Αύριο με τον πατέρα σου!» Της ήρθε ταμπλάς. Και μόνο να τ' άκουγε ο πατέρας της θα γινόταν έξω φρενών. «Δεν σ' τα 'λεγα;» της είπε θυμωμένη η μαμά της. «Πες το τώρα, αν σου βασταίει, στον πατέρα σου. Εγώ νίπτω τας χείρας μου...»

Μα, παρόλο που ένιψε τας χείρας της, όταν την είδε να διστάζει να το πει, ανέλαβε και το 'πε εκείνη. «Το και το η κορούλα σου σήμερα. Άσε που κάθε μέρα πάει καθυστερημένη. Πήγαινε τώρα εσύ να βγάλεις το φίδι από

την τρύπα.»

Η Λίνα περίμενε κεραυνό. Γελάστηκε όμως. Ο πατέρας της δεν είπε τίποτα. Τη φώναξε μόνο κοντά του και της είπε: «Πριν από 26 ακριβώς χρόνια ήταν ένα αγόρι στην ηλικία σου. Κάθε πρωί πήγαινε καθυστερημένο στο σχολείο και πάντα τρέχοντας. Μια μέρα συνάντησε ένα γέρο γείτονά του και του φώναξε χωρίς να σταματήσει: «Καλημέρα, παππού.» «Γιατί τρέχεις, παιδί μου;» τον ρώτησε εκείνος. «Καθυστερήσα και θ' αργήσω.» Ο γέρος χαμογέλασε, κούνησε το κεφάλι και είπε: «Από δούλος γίνε αφέντης!» Το παιδί δεν κατάλαβε γιατί του είπε έτσι, δεν είχε όμως καιρό για χάσιμο και συνέχισε το τρέξιμο. Τ' άλλο πρωί πάλι τρέχοντας το παιδί, πάλι στην πόρτα του ο γέρος. «Πάλι τρέχεις;» ρώτησε ο γέρος. «Αργησα, πάλι αργησα», είπε τ' αγόρι. «Από δούλος γίνε αφέντης, λοιπόν», είπε ο γέρος και πάλι. «Τι θέλει να πει;» συλλογιόταν το παιδί, καθώς έτρεχε.

Την τρίτη φορά, που πάλι ο γέρος είπε στο παιδί που έτρεχε γιατί είχε αργήσει το «από δούλος γίνε αφέντης», το αγόρι σκέφτηκε στον γυρισμό να σταθεί να τον ρωτήσει τι εννοούσε. Έτσι, σαν σχόλασε, κι είδε τον γέρο έξω από την πόρτα του να χαζεύει τον κόσμο, στάθηκε και του είπε: «Γιατί με λες δούλο, παππού; Ποιανού είμαι δούλος;» «Γιατί; Μη θαρρείς πως είσαι αφέντης του χρόνου σου; Τον βλέπω κάθε μέρα να σε κυνηγάει, να σε ταιλιπωρεί και να σε κάνει παίγνιο. Αν γίνεις αφέντης, εικοσιτέσσερις δούλους θα έχεις στη δούλεψή σου, όχι ένα και δυο. Μα θα γίνεις αφέντης; Θα το μπορείς;» Έσκυψε το κεφάλι το παιδί κι έφυγε σκεπτικό. «Θα το μπορέσω», συλλογιόταν. «Θα προσπαθήσω και θα το μπορέσω.»

Τ' άλλο πρωί, πέρασε πάλι έξω από το σπίτι του γέρου. Αυτή τη φορά δεν βιαζόταν. Δεν έτρεχε. Είχε ξεκινήσει από το σπίτι του αρκετά νωρίς κι είχε όλο τον χρόνο δικό του. Ένιωθε κύριος.

Από τότε έκανε τόσο καλή χρήση του χρόνου, που μεγάλωσε, πρόκοψε κι έγινε...

- Ένας χρυσός πατερούλης. Που του μοιάζω σ' όλα του, είπε η Λίνα αγκαλιάζοντάς τον.

Από τη μέρα εκείνη η Λίνα δεν ξαναφόρεσε το ένα της μανίκι στον δρόμο. Ούτε έτρεχε από τον φόβο της τιμωρίας. Ένιωθε σαν αληθινή κυρία. Κυρία κι αφέντρα του χρόνου της, που τον ρύθμιζε και τον χρησιμοποιούσε με τον καλύτερο τρόπο...

Μαρία Γουμενοπούλου, «Όμορφα χρόνια εφηβικά»

Οι σπίθες του Πυρσού

ΜΑΘΕ ΑΡΧΑΙΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ
Συμπλήρωσε τη λέξη που λείπει.

1. Οὐδέν κακόν ἀμιγές
(Αρχαιοελληνική παροιμία)
2. Κάλλιστον κόσμος· ποίημα γὰρ
(Θαλής ο Μιλήσιος)
3. Μικρόν κακόν, μέγα
(Αρχαιοελληνική παροιμία)
4. Μέμνησο ὅτι ἄνθρωπος
(Φίλιππος Β')

ΕΛΕΓΞΕ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΟΥ...

1. Ποιο έτος έγινε η Γενοκτονία των Ποντίων;
2. Πώς λεγόταν η συμμαχία Αγγλίας-Γαλλίας-Ρωσίας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο;
3. Πώς μπήκαν οι Αχαιοί στην Τροία;
4. Τι δώρο έκανε η Γαλλία στις ΗΠΑ για τα 100 χρόνια της Ανεξαρτησίας της;
5. Από πού πήρε το όνομά της η ήπειρος Αμερική;

ΕΙΚΟΝΟΓΡΙΦΟΣ

Στην παρακάτω εικόνα κρύβεται μία φράση, που πρέπει να τοποθετήσεις στα κουτάκια. Μπορείς να τη βρεις; Συνδύασε σκίτσα και γράμματα, ανεξάρτητα από ορθογραφία και τονισμό.

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

► Η ομάδα της Κόλασης προκαλεί την ομάδα του Παραδείσου σε έναν αγώνα μπάσκετ.

- Πώς νομίζετε ότι έχετε πιθανότητες να νικήσετε; ρωτάει ο εκπρόσωπος του Παραδείσου. Οι καλύτεροι μπασκετμπολίστες είναι εδώ πάνω!
- Μπορεί, απαντάει ο εκπρόσωπος της Κόλασης, αλλά μην ξεχνάς πως όλοι οι διαιτητές είναι εδώ κάτω...

► Σ' ένα μουσείο δυο αγόρια παρατηρούν μια μούμια. Πάνω στη θήκη της βλέπουν να γράφει 1362 π.Χ. Τότε το ένα ρωτάει:

- Τι σημαίνει αυτός ο αριθμός;
Και ο φίλος του λέει:
- Ίσως να είναι ο αριθμός κυκλοφορίας του αυτοκινήτου που τον χτύπησε...

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

Η αστυνομία του Λονδίνου λαμβάνει τηλεφώνημα από έναν άγνωστο, που την προειδοποιεί ότι το βράδυ σε ένα λονδρέζικο πάρκο θα επιχειρηθεί δολοφονία. Η αστυνομία αυτό το βράδυ μπορεί να διαθέσει μόνο 4 άνδρες γι' αυτή την αποστολή. Πού πρέπει να τους τοποθετήσει, ώστε να μπορούν να ελέγχουν όλους τους δρόμους;

Ο Πυρσός

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2022

23

**Ο Παιδικός Σταθμός και το Νηπιαγωγείο των Εκπαιδευτηρίων
Απ. Παύλος γιορτάζουν τη Γιορτή της Υπαπαντής,
τη Γιορτή της Οικογένειας!**

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ 2022

Κυκλοφορήθηκε και διατίθεται δωρεάν
το ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ 2022 των Εκπ/ρίων Απ. Παύλος,
αφιερωμένο στα 100 χρόνια
από τη Μικρασιατική Καταστροφή.
Περιέχει πρωτότυπες φωτογραφίες
από τη Μ. Ασία και σχετικά κείμενα.

ΤΟΜΟΣ «ΠΥΡΣΟΥ» 2021

Βιβλιοδετήθηκε και διατίθεται ο τόμος 2021 του «Πυρσού»,
μια καλή συντροφιά για εφήβους και ενήλικες.
Περιορισμένος αριθμός αντιτύπων
Πληροφορίες στο τηλ. 27410-29663

